

[Westermann.]

større Enighed end den, der findes i Øjeblikket. Men dette er blevet afvist i Udvalget, idet Regeringen har ønsket at faa disse Lovforslag gennemført hurtigst muligt. Det har derfor ikke været muligt at faa nogen anden Indstilling end den, Lagtinget her har givet.

Den Uvilje, der er rejst mod disse Lovforslag, er muligvis baseret paa noget urigtige Forudsætninger; jeg formoder, at Uviljen i væsentlig Grad stammer dels fra Kongsbønderne, dels fra Trølejerne, idet begge disse to Grupper er bange for, hvis Lovforslaget gennemføres, at komme til at svare større Afgifter, end de svarer i Øjeblikket. For Kongsbøndernes Vedkommende vil dette kunne fremkomme ved den Omtaksring, som skal finde Sted ved Fæsterskifte, men det vil ogsaa kunne fremkomme ved den Omtaksring, som Landbrugsraadet kan kræve hvert 10de Aar, og som skal baseres paa den Indtægt, man kan faa af det paagældende Brug. Det er — med Rette eller med Urette — fra Kongsbøndernes Side blevet hævdet, at i Tilfælde af at de holder deres Brug godt, vil Afgiften af det blive større, fordi selve det, som Bruget kan kaste af sig, skal lægges til Grund for Fæsteafgiften, og hvis de holder det slet, vil de kunne risikere, at hele Fæstet bliver taget fra dem ved Dom af Færøernes Ret, saaledes som det er hjemlet i Lovforslagets § 24. At der ogsaa er Odelsbønder, der har haft Indvendinger mod Lovforslaget, skyldes formentlig, at de er bange for, at Staten, som jo allerede ejer en meget betydelig Del af Færøernes Jord, omtrent Halvdelen, efterhaanden skulde kunne faa en fuldstændig Monopolstilling med Hensyn til Jorden paa Færøerne.

Vi har i Udvalget fra konservativ Side paa bedst mulig Maade samarbejdet med de andre Partier, i Ønsket om at faa det bedst mulige ud af hele dette Lovkompleks; derfor er vi ogsaa med til alle de Ændringsforslag, der er stillet, med Undtagelse af det enkelte under Nr. 10; dette er i Modsætning til det særlige Ændringsforslag, vi har stillet vedrørende Præstegaardsjorderne. Vi har fra konservativ Side været glade ved det gode Samarbejde, der har været inden for Udvalget, vi har været taknemmelige for den forstaaende Stilling, som baade Regeringspartiernes Udvalgsmedlemmer og Regeringen har vist over for de Ønsker, vi havde om Ændringer paa enkelte Punkter, og vi mener ogsaa, at de Ændringer, der er

foreslaaet, i væsentlig Grad vil forbedre hele Lovkomplekset.

Hvad de enkelte Kapitler angaar, skal jeg kun udtale ganske kort, at i Kapitel II, der handler om Færøernes Jordfond, og som kun indeholder to Paragraffer, havde vi ønsket, at der i § 9 var givet nærmere Regler om selve Jordfondens Anvendelse, om de Udgiftsposter, som maa afholdes, og om den fornødne Kontrol fra Landbrugsministeriets Side. Jeg er nemlig bange for, at den Maade, hvorpaa der i selve Loven er givet Tilladelse til at disponere over Fondens Midler, meget nemt vil kunne medføre, at Fonden spises op, inden den i Virkeligheden er skabt. Men da § 9 aabner Mulighed for, at Ministeren kan fastsætte Bestemmelser, som hindrer dette, har vi ikke villet fremsætte noget positivt Ændringsforslag herom.

Til Kapitel III har vi stillet Ændringsforslag om, at § 10, 2det Stykke, udgaar, som en Følge af, at vi ogsaa har stillet Ændringsforslag om, at hele § 21 skal udgaa. § 21 er, som Ordføreren nævnte, den Paragraf, der handler om de Præsteembederne paa Færøerne tillagte Ejendomme, som skal overgaa til Jordfonden for et Beløb af 250 000 Kr. Der rejser sig her det Spørgsmaal, om man med Rimelighed vil kunne fastsætte i en Lov, at man skal afstaa visse Ejendomme til en i Loven fastsat Sum, oven i Købet en Sum, som er fastsat efter en Vurdering fra 1868. Om Ejendomsretten til Præstegaardsjorderne paa Færøerne kan der formentlig ikke være nogen Tvivl. I den Skrivelse, Provsten over Færøernes Amt sendte i 1934, og som var optrykt som Bilag F til Lovforslaget, saaledes som det blev fremsat i Fjor, staar der, at Præstegaardene har eksisteret lige fra den katolske Tid, og Anneksgaardene er ved kongeligt Gavebrev af 8. April 1632 skænket til Præsterne paa Færøerne „og deres Efterkommere til evig Tid“. Der kan saaledes formentlig ikke være nogen Tvivl om selve Ejendomsretten til disse Præstegaardsjorder, men ikke desto mindre vil man altsaa her lade dem overtage af Jordfonden til en i Loven fastsat Betaling. Naar Ordføreren for Udvalget sagde, at de Konservative havde ikke kunnet undlade at manifestere en Særstilling her, vil jeg gerne sige, at der er ikke Tale om, at man fra konservativ Side har ønsket at manifestere et Særstandpunkt; det er urigtigt, og jeg tror heller ikke, at den ærede Ordfører fra Samarbejdet inden for Udvalget har dette Indtryk. Det er i hvert Fald fuldstændig urigtigt.